

frasiqe sig det (dog kan hver af Parterne i Tilfælde, hvor Hvervet skulde gælde for en bestemt Tid o. lign., blive erstatningspligtig overfor den anden). Kommer Kommittenten under Konkurs, bortfalder Hvervet, naar Lovgivningens Forskrifter om Konkursens Bekendtgørelse er iagttagne, eller Konkursen er eller burde være kendt af Kommissionæren. Kommer Kommissionæren under Konkurs, bortfalder Hvervet*). — Det sidste Afsnit i dette Kapitel hedder *om Forholdet til Trediemand*. Hovedbestemmelserne er her: Gods, som er overgivet Kommissionæren til Salg, vedbliver at være Kommittentens Ejendom, indtil Ejendomsretten overgaar til Trediemand eller til Kommissionæren, naar denne selv indtræder som Køber; Gods, som Indkøbskommissionæren erhverver for Kommittentens Regning, er Kommittentens Ejendom**). Ved Aftale, som Kommissionæren for Kommittentens Regning, men i eget Navn, indgaar med Trediemand, erhverver denne kun Fordringsret mod Kommissionæren, ikke mod Kommittenten. Trediemand kan ikke overfor Kommissionæren eller dennes Konkursbo støtte nogen Ret derpaa, at Kommissionæren har Krav paa at faa eller har faaet Gods eller Penge af Kommittenten til Opfyldelse af Aftalen. — Af den Række mere specielle Bestemmelser, der er givne i dette Afsnit, kan anføres følgende: Har Salgskommissionæren faaet Godset i sin Besiddelse, og forsømmer

-
- *) Hvervet kan jo ophøre paa mange andre Maader end de ovfr. nævnte, saaledes ved Udløb af det for Forholdets Varighed fastsatte Tidsrum, ved Kommittentens Umyndiggørelse, ved Kommissionærens Død eller Umyndiggørelse, efter Omstændighederne ved Kommittentens Død. Kommissionen har imidlertid anset det for tilstrækkeligt at foreslaa Lovregler om de nævnte Ophørsmaader, idet man gaar ud fra, at Analogien af disse Lovregler med de af Aftalen og af Forholdenes Beskaffenhed følgende Afvigelser og Lempelser vil blive anvendt i andre Tilfælde.
- ***) Hvorvidt Penge, der af Kommittenten er tilstillede Indkøbskommissionæren, eller den af Salgskommissionæren inden hans Konkurs modtagne Købesum tilhører Kommissionæren eller Kommittenten, gives der ingen Bestemmelser om. „Spørgsmaalet er“ — bemærker Kommissionen — „for vidtrækkende; ganske de samme Tvivl frembyder sig i andre Forhold end Kommission“.